



Maa- ja metsätalousministeriö
kirjaamo@mmm.fi

LAUSUNTO

21.9.2016

Dnro 0654/2016

Lausuntopyyntö, Dnro 1367/01.03/2016

POIKKEUSLUVILLA SALLITTAVA ILVEKSEN METSÄSTYS METSÄSTYSVUONNA 2016–2017

Petovahinkomäärät ovat poronhoitoalueella mittavat. On myös muistettava, että petojen aiheuttamista porovahingoista tulee esiin vain murto-osa. Löydettyjen vahinkojen suurin aiheuttaja on ahma ja suurimmasta osasta löytymätöntä hävikkiä vastaa karhu. Suojelluista pedoista myös ilves, susi ja kotkat aiheuttavat huomattavia porovahinkoja vuosittain. Petovahinkokertymät vaikuttavat erittäin merkittävästi teurasporojen määrään ja tätä kautta koko elinkeinotoiminnan ketjuun.

Asetusmuistiossa todetaan, että poronhoitoalueella tavoitteena on vähentää ilveksen aiheuttamia porovahinkoja. Porotalouden kokemien menetysten hallinta edellyttää joustavuutta poronhoitoalueen petokantojen säätelyssä. Metsästyksen mitoituksessa tulee seurata löydettyjen porovahinkojen määrää, sillä havainnoitsijaverkostoon perustuvat kanta-arviot eivät anna poronhoitoalueella luotettavaa kuvaa petokantojen koosta. Tämä poronhoitoalueen erityispiirre on huomioitu muistiossa hyvin.

Asetuksessa ei esitetä poronhoitoalueelle ilveskiintiötä. Poronhoitoalueen saalismäärää ei rajoiteta. Tämä on perusteltu linjaus ja mahdollistaa joustavamman käytännön muuttuvien tilanteiden mukaisesti. Porovahinkojen hallinnassa sekä kannanhoidollisten että vahinkoperusteisten poikkeuslupien joustavan myöntämisen mahdollisuus on äärimmäisen tärkeää.

Poronhoitoalueen etelärajan tuntumassa elävät ilveskannat vaikuttavat merkittävästi ilvesten aiheuttamien porovahinkojen määrään. Tämän vuoksi metsästystä Lapin maakunnan poronhoitoalueen ulkopuolisilla alueilla sekä Kainuun ja Pohjois-Pohjanmaan poronhoitoalueen vastaisilla alueilla olisi tarpeellista lisätä porovahinkojen vähentämiseksi.

Suomen maksuvaltuutus porovahingoissa on tällä hetkellä 10 miljoonaa euroa ja valtion talousarvioissa vahinkoihin varattu määräraha on alimitoitettu jo useiden vuosien ajan. Sama toistuu kuluvan vuoden vahinkojen kohdalla. Riskinä on, että vahinkokertymät ylittävät myös komission kanssa neuvotellun maksuvaltuuden. Tämä tulee huomioida poistolupien määrittämisessä ja myöntämisessä. Nykyisenkaltaisen vahinkojen keräilyn malli on kestämaton tilanteessa, jossa korvausmäärärahat eivät riitä vahinkojen korvaamiseen. Lupakäytäntöjä tulee joustavoittaa ja prosessia nopeuttaa, jotta vahinkokertymien muodostumiseen voidaan puuttua. Ahmavahinkojen hallinta tulee asetuksella tehdä mahdolliseksi.

PALISKUNTAIN YHDISTYS

Anne Ollila
toiminnanjohtaja

ao